



CORTS VALENCIANES



## A LA MESA DE LES CORTS

**Mónica Oltra i Jarque i Juan Ponce Guardiola, Portaveus Adjunts** del grup parlamentari Compromís, d'acord amb allò disposat en els articles 160 i següents del RC, presenten la següent Proposició No de Llei de tramitació ordinària.

El passat 12 de febrer, la Consellera d'Infraestructures, Territori i Medi ambient, Isabel Bonig, considera en la reunió en la qual van participar els representants dels Consorcis de Planes Zonals de Residus, que no procedia debatre sobre la privatització dels abocadors de Xixona i Villena per no trobar-se en l'ordre del dia.

Tampoc es va debatre en la dita reunió, en la qual es va constituir la Comissió de Coordinació de Consorci de Residus de la Comunitat Valenciana, sobre la intenció de la Conselleria d'impulsar les plantes d'incineració com a drecera davant els seus dèficits en la gestió de residus, i els incompliments dels objectius establits en la Directiva Marc de Residus 2008/ 98/CE, de 19 novembre. En el seu lloc, es va acordar directament l'elaboració d'un estudi tècnic per a avaluar el seu nombre i la seua ubicació. És en el propi marc normatiu comunitari on observem una creixent evolució en l'aposta per la valorització material (reciclatge i compostatge) enfront de la incineració. La gestió sostenible dels residus, partint de la recollida separada de la fracció orgànica, genera molta més ocupació, redueix dràsticament el volum de la fracció que acabarà en l'abocador, redueix els danys ambientals i els efectes nocius en la salut de les persones, i fins i tot és més eficaç en termes estrictament econòmics. Una planta d'incineració de 450.000 t s'estima genera entorn de 80 llocs de treball; la gestió sostenible de residus, basada en la recollida selectiva de residus i el reciclatge, crea entorn de 900 llocs de treball per a aqueix mateix volum de residus.

~~Per a legitimar l'erròniament denominada "valorització energètica" el PIR ha renunciat a avaluar tota consideració tècnica referida a l'adequació dels residus a tal fi, i els seus efectes ambientals, en la salut pública i fins i tot la viabilitat industrial de la utilització dels residus com a combustible. Fins i tot per a fer possible aquesta última propicia l'incompliment de la jerarquia comunitària en el tractament~~



de residus, recollida en l'article 4 del Directiva Marc de Residus, no esgotant totes les possibilitats existents per a optimitzar la prevenció, la preparació per a la reutilització, i el reciclatge dels RSU.

Sobre el lloc i el nombre de planta incineradores que es pretenen construir, en l'article 18 del Decret 81/2013, de 21 de Juny, del Consell, d'aprovació del PIR, s'estableix que serà una comissió formada per la Generalitat, els consorcis constituïts i les diputacions provincials la que determinarà quantes plantes d'incineració es construiran en el nostre territori i la seua ubicació, que s'inclouran en el Pla de Valorització Energètica que la Conselleria elaborarà.

Una bona gestió de RSU, fa innecessària, i inviable, la incineració, doncs el volum de residus sense tractar la fa no rendible, fins i tot econòmicament. De fet, el volum de RSU s'ha reduït en els últims anys de crisis econòmiques entre un 18% i un 20%.

La gestió dels Residus Sòlids Urbans de la Conselleria es pot qualificar com de fracàs sense paliatius, existeixen informes del Comitè Econòmic Social on es xifren el nivell de rebuig de les plantes de tractament de residus en un 68.5% quan l'objectiu establert en la Directiva de Residus és del 44%. Fins i tot la planta més moderna de les existents té un nivell de rebutjos a abocador del 51.2%

Una de les mostres més evidents, i incontestables, del fracàs de la política de gestió de residus sòlids urbans impulsada des de la Conselleria, és la planta de tractament existent en el municipi de Xixona (Reciclats i Compostatge Pedra Negra SA), que hauria de donar només servei a les comarques del Comtat, L'Alcoia i part de l'Alacantí i la Foia de Castalla però què, per tercer any consecutiu ha superat el límit màxim autoritzat de recepció, fixat en 173.000 tones: en 2012 va rebre 199.875,64 Tn i 184.121,19 Tn en 2013. La causa de la contínua superació, és la reiterada vulneració dels principis contemplats en el propi PIR, doncs s'estan rebent els residus enviats, fins i tot des de més de 300 km, la qual cosa suposa una clara vulneració del propi Pla de Residus de la Generalitat que contempla els Principis de Proximitat i Autosuficiència. El que redunda en majors costos econòmics per a la ciutadania. I una gestió més insostenible.



També és un exemple de l'evident rebuig per part de la Conselleria a aconseguir el consens social existent en la gestió de residus en el nostre territori. Així el ple de l'ajuntament de Xixona, va aprovar aquest passat mes de gener una moció exigint a la Conselleria que revertisca el procés de privatització de la planta de tractament de Pedra Negra, a més de sol·licitar sancions i mesures correctores donats els reiterats incompliments ressenyats.

Curiosament, dins dels plans de privatització de VAERSA, són les plantes de Xixona i Villena les que es troben més avançades, molt possiblement pel seu gran "volum de negoci". En el cas de Xixona, esta privatització total està falta solament de l'autorització de la Direcció general de Patrimoni a la valoració de les accions de l'empresa pública.

També, curiosament, aquest Consorci de Residus de la Zona XIV acumula un retard de, tan sol nou anys, en l'aprovació del seu Pla de Gestió. Malgrat açò la privatització de la planta de tractament de Pedres Negres es farà sense que haja de concórrer una licitació oberta a la qual optar altres empreses, per la qual cosa Cepsa, que és l'empresa que opta a la propietat del 100% de la planta, no haurà de competir en la seua oferta amb altres mercantils. Hem insistit que els serveis públics essencials no han de ser privatitzats. I este és un cas que també és un exemple de com una privatització no suposa cap millora per a les arques públiques: es privatitza un negoci que dona beneficis, com és aquesta planta de tractament de residus, i es fa sense concórrer una licitació oberta.

Hem observat recentment en tota Europa moviments socials, exitosos, en contra de la privatització de la gestió de serveis públics com el proveïment o la gestió de residus. No és d'estranyar; estem aquests últims anys davant evidents casos de privatització de beneficis i socialització de pèrdues.

---

Per totes aquestes raons present la següent:

## PROPOSTA DE RESOLUCIÓ



C O R T S   V A L E N C I A N E S

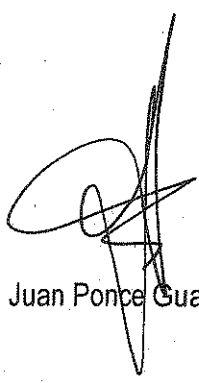


Les Corts insten el Consell a:

1. Respetar la jerarquia en la gestió de residus establida en la Directiva 20008/98/CE del Parlament Europeu, o siga: prevenció; preparació per a la reutilització; reciclat; altre tipus de valorització; eliminació.
2. D'acord a la citada Directiva, implantar la recollida selectiva de matèria orgànica mitjançant un mecanisme que garantisca la seua correcta biometanització o compostatge
3. Reprendre les campanyes de sensibilització ambiental per augmentar la recollida selectiva d'envasos i embalatges, fins assolir nivells de recuperació d'almenys el doble dels actuals.
4. Prescindir de la incineració de RSU en el territori valencià, inclosa la "valorització energètica" en cimiteres.
5. Mantenir el caràcter de servei públic de la gestió de residus en el territori valencià
6. Impulsar l'aprovació del Pla de Gestió de Residus de la Zona XIV.
7. Revertir el procés de privatització de la planta de tractament de Xixona (Reciclats i Compostatge Pedra Negra SA).

Les Corts, 5 de març 2014

  
Monica Oltra i Jarque

  
Juan Ponce Guardiola